

cerkve z govori fantov in petjem. Po večernicah se uprizori pretresljiva Meškova igra »Pri Hrastovih« s primernim uvodom in petjem. Fantje, sosedi in domačini, pripravite se te sedaj!

Škofijska zveza društev »Krščanska šola« v Mariboru ima svoj redni občni zbor v ponedeljek dne 25. avgusta, ob 9. uri v dijaškem semenišču v Mariboru, Koroševa ulica 12. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročila odbornikov. 3. Volitev ene tretjine odbornikov. 4. Slučajnosti.

Sv. Trije kralji v Slov. gor. V naši romarski cerkvi se bo vršil v nedeljo dne 31. avgusta velik mladeniški shod za srednje slovenske gorice. Pridigoval bo profesor Jeraj, na zborovanju po pozni službi božji pa nastopi več odličnih govornikov. Opozorjamo že sedaj mladeniče lenarške dekanije in sosednih dekanij, da agitirajo za veliko udeležbo, da bo ta mladeniški tabor veličastna manifestacija za sv. Cerkev in za versko življenje, pa tudi za rodoljubno delovanje v slavo naši jugoslovanski državi.

Sv. Barbara v Haložah. Dne 24. avgusta nastopijo v dvorani tukajšnjega Katoliškega prosvetnega društva naši gimnazijci z veselo igro »Naši dijakci«, spisal Dragotin Kete, ter z več komičnimi prizori. Dijaki zapoje na odru tudi več lepih narodnih pesmi pod vodstvom domačega g. organista. Pričetek predstave je ob 15. uri. Kdor si hoče privoščiti ta dan za par dinarjev poštene zabave, naj pride v dvorano pri sv. Katarini, k predstavi naših dijakov!

Pasijon v Savinjski dolini. Odsek Prosvetnega društva na Polzeli priredi v dneh od 14. do 24. avgusta Kristusovo trpljenje in smrt »Pasijon« popolnoma z lastnimi močmi. Predstave se vršijo po sledečem redu: v četrtek dne 14. avgusta ob 8. uri zvečer, v petek na praznik dne 15. avgusta, v nedeljo dne 17. in drugo nedeljo dne 24. avgusta pa vselej ob treh popoldne, vedno v prostorih zgornje tovarne. Društvo si je nabavilo za ta namen popolnoma nov oder znotranje površine 60 m. Vse potrebne kostume dobi iz Ljubljane.

Svetovna produkcija Ford-tovarne je znašala v maju za osebnih in tovarnih vozov, vračunavši za inozemske tovarne odposlane jednote, skupno 191.813 komadov. Od tega odpade na Ameriko 165.636, na eksport 26.177 komadov.

Sramotljivost. Mati je fantka okregala, in mu nato rekla: »Nič te ni sram!« Fantek: »Mama, kako se pa pozna, da je človeka sram?« — Mati: »Ves rdeč postane po obrazu!« Fantek: »Kako pa to, da se naš stric Jaka le na koncu nosa sramuje?« Zdaj pa ni več dobil odgovora.

Zvito. Kmetica je zbolela in prišel je zdravnik ter nezaupno vprašal: »Ali tudi lahko plačate?« — Kmet je spustil par zlatnikov na mizo: »Te dobite, če ozdravite ali usmrtilite mojo ženo.« Po preteku enega tedna je žena umrla. Prišel je zdravnik po obljubljeni denar. Kmet ga vpraša: »Ali ste ozdravili mojo ženo?« — Zdravnik: »Žal ne!« — »Ste jo usmrtili?« — »Bog obvaruj!« — »Potem pa tudi ne morete zahtevati denarja! Srečno!«

V neki družini so imeli novoporočenega, bogatega strica. Mali nečak se mu nekoč približa in ga naivno zaprosi: »Striček, zapri oči!« Stric: »Zakaj pa, Jurček?« — Mali: »Ata je rekel, ko boš zatisnil oči, bomo dobili mnogo denarja.«

Ljudska Samopomoč v Mariboru naznanja, opetovano vsemu cenj. občinstvu Slovenije, da nimajo naši poverjeniki nobene pravice do kakšnega inkasa; v znak prijave sprejme stranka od poverjenika začasno potrdilo pristopa s podpisom poverjenika in poštno polonico. Priznavamo le plačila po naših poštinih položnicah, oziroma nakaznicah in direktna plačila v naši pisarni. Vsak poverjenik se ima izkazati z našim društvenim pooblastilom.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Gradbena dela na naši novi cesti so se pričela v četrtek dne 7. avgusta. Poseben tehnik vodi dela na naši cesti in na cesti Maribor—Sv. Lenart. — Sadna trgovina je že živahna. Tri trdke nakupujejo jabolka, med temi tudi Sadjarska zadruga iz Maribora. Ta je priredila nedavno krasno uspel poučen shod. Dvorana je bila polna hvaležnih poslušalcev. Izčrpno in vele-

zanimavo nam je razložil žalostni današnji gospodarski položaj nadrevizor Pušenjak. Ravnatelj Rudi pa nam je razložil pomen sadjarske zadruge ter načine spravljavanja. Da nam bo mogoče izvršiti vse načrte, moramo biti zdravi, zato nas je na tem shodu opozoril zdravnik dr. Kramberger na jetiko, da se je obvarujemo z vsemi močmi. Vsem trem gospodom govornikom srčna hvala! Shod ne bo ostal brez sadu.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Niso še skoraj zvonovi utihnili, ki so zapeli slovo našemu vzornemu možu in ceravenemu ključarju Mašlinu Zlodnjaku, že nam je zopet kruta smrt ugrabila enega izmed najboljših mož, veleposesnika Simona Toplak iz Mostov, ki je mirno v Gospodu zaspal v 57. letu svoje starosti. Bil je pravi vzor krščanskega moža in očeta. V njegovi hiši so imeli prostor skoro vsi nabožni in krščanski listi. Njegova radodarna roka je bila odprta za vsakega reveža, ki je potikal na vrata. Da je bil zelo priljubljen, je pričal njegov pogreb, ki se ga je kljub slabemu vremenu udeležilo veliko število ljudi. Svojo služinčad je navajal le k dobremu in krščanskemu življenju, v čemur bi ga morali posnemati vsi gospodarji. Njemu bodi vsemogočni Bog obilen plačnik, njegovi 97 let stari materi, ženi in otrokom pa izročamo svoje iskreno sožalje!

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Posesniki, ki so bili v naši župniji od toče prizadeti in ki želijo, da bodo deležni podpore (semenskega zifta), morajo pristopiti kot člani v Kmetstvo zvezo. Kajti pri tej dobrohotni podpori pridejo v poštev samo člani Kmetске zveze. Kateri se še niste vpisali, storite to čimprej. Vpisovanje se vrši v kaplaniji in pri župnijskih Kmetске zveze.

Maribor. V kn.-šk. dijaško semenišče so sprejeti: Anžel Feliks od Sv. Antona v Slov. gor., Čeh Franc od Sv. Bolfenka v Slov. gor., Drevenšek Anton od Sv. Lovrenca na Dravskem polju, Duh Andrej iz Beltincev, Fideršek Jakob od Sv. Lovrenca na Drav. polju, Gorišek Karol iz Nove cerkve, Gungl Stanislav iz Jarenine, Halas Stefan iz Črensovcev, Jeza Ludvik iz Črne gore pri Ptuj, Kandolf Alojz iz Dola pri Hrastniku, Kregar Alfonz iz Sv. Pavla pri Preboldu, Lapuh Janez iz Artič, Lorber Stanislav iz Sv. Jurija v Slov. gor., Lužnik Janez iz Št. Janža pri Dravogradu, Novak Andrej iz Ljutomera, Petelinšek Ludovik iz Frankolovega, Petruša Stanislav iz Šmarja pri Jelšah, Planinšič Jožef iz Remšnika, Planinc Maks iz Trbovelj, Rojs Srečko iz Sv. Ruperta v Slov. gor., Slatinšek

s ptujskega polja vlekel mrzel veter, poleg tega sta naletavala dež in sneg, da sta bila mokra do kože. Zato jima je bilo po godu, da ju je povabil mestni birač na kocke za merico vina. Dobro sta vedela, da Krpan ni stiskač ter rad plača, če tudi kaže rezultat igre na drugega plačevalca.

Sedeli so v skritem kotu, da jih ne bi zapazil kak gospod, ki je znan z mestnim sodnikom ter bi mu morda povedal, kje opravljajo čuvaji mestnega reda in miru svojo službo. Pred njimi je stal vrček dobrega Pekarčana in da so imeli primerno podlago za alkohol, so prigriznili nekoliko mesa, ki jim ga je podaril mesar Matija Kebrič. Temu sta namreč pomagala vjeti divjega bika, ki je ušel njegovim pomagačem, ker se mu ni ljubilo iti v klavnico.

Stara ura na sajasti steni se je vzbudila in kukavica je zakukala sedmo uro; bil je torej čas večerje.

Navadno je bilo v tem času v gostilni prav živahno, kajti proti večeru so prihajali meščani, posebno obrtniki v prvo sobo, da si odpočijo od dela in truda ter zopet okrepijo zrahljano zvezo med dušo in telesom. Navadno so prihajali ti-le: Peter Paumgarten in Andrej Felber, ki sta vplivala zvonove; z njima se je družil kovač Matija

Anthauer, zlatar Arnold Just ter medar Franc Golob. Tudi poštar Ivan Peret, ki je kot prvi izvrševal to službo v Mariboru, je prišel po dovršenem poslu kaj rad sem in vedel vsak dan povedati, kakšna gospoda se je vozila danes od Trsta in Ljubljane skozi Maribor proti Gradcu in Dunaju.

Njega so radi poslušali, ker je znal povedati vse do zadnjih podrobnosti in še tako neznatno novico opisati tako zanimivo, da so nekateri pozabili zapreti usta, ko je pripovedoval to in ono, bodisi resnično ali pa izmišljeno.

Tudi učitelj Martin Pistor ter Nikolaj Storič sta dostikrat prišla, da oplakneta šolski prah, če tudi je bila plača bolj pičila.

Gostilničar Pahernik je ravnokar sedel k mizi, da zavžije malo večerjo, ki mu jo je dala njegova žena Tona skozi malo odprtino v steni. Za danes večer je vedel, da ne bo več gostov, zato si je hotel malo odpočiti ter si je natočil kozarec Jeruzalemca, da ga malo pogreje, ker je vino bilo dosti hladno.

V tem trenutku se odprejo vrata sobe in vstopil je Boltažar Ribl, ravnokar odslovljeni sluga grofa Tatenbaha.

Ko ga gostilničar zagleda, se takoj dvigne,

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Čekov. račun št. 10.502

Telefon interurb. št. 2113

Jožef iz Sv. Frančiška v Savinjski dol., Uršič Henrik iz Vidma, Vogrin Jožef od Sv. Jakoba v Slov. gor.

Sv. Pankracij. V današnjih časih naglega življenja, oziroma doživljanja se vedno bolj množi število obiskovalcev naših prelepih in čudovitih gor, hribov in izletnih točk. V pravi meri in redu naj se vrši obisk omenjenih krajev, pa bo imelo vse najboljše posledice za telesno in dušno kulturo. Ena izmed mnogih prekrasnih točk naših izletov in letovišč je znani Sv. Pankracij na severni meji naše ljube domovine. To upoštevajo tudi sosede Nemci, ki mnogokrat obilno prihajajo na Sv. Pankracij z izrazom najlaskavejših pohval na krasoto, ki jo nudi razgled s te točke. Sv. Pankracij je lepa, pred štiri-desetimi leti pozidana, pa še danes nedovršena cerkev, kakor bi morala biti; svetovna vojna je pač to onemogočila. Sedaj pa je nujno treba streho te cerkve popolnoma popraviti in deloma, če bo mogoče, z novo nadomestiti. Kako je danes pomanjkanje denarja, vemo, in kako ga primanjkuje za take reči, vemo še bolj. Zato priredi bralno društvo na Remšniku loterijo 12. oktobra letos, ki je postavno dovoljena, da bi se iz čistega dohodka moglo vsaj glavno storiti pri popravilu strehe. Slovenska javnost se vljudo naproša, naj ne zavrača srečk, ki se prodajajo v ta namen, in naj se ne jezi, oko se oglašijo kedaj odposlanci loterijskega odbora s prošnjo za kak dobitok. Dobitki bodo res lepi in razmeroma dragi. Srečke so po 5 Din in skoro vsaka deseta bo zadela ker jih je vseh le štirideset, dobitkov bo pa, kakor se more sedaj sklepati, okrog 400. Kdor kaj daruje, kar ima vrednost do 100 Din se mu bo odbor pismeno zahvalil in imena bodo vpisana v spominsko knjigo pri Sv. Pankraciju. Mariborčani so se z darili že znajno odlikovali in prošnji so še za nadaljnje prispevke. Gre za dobro stvar in kulturni sloves naše domovine, ker cerkev je dobesedno na meji, kamor prihajajo obilni drugi državljani. Združene moči dosežejo vse, zato nikar ne odrecite svoje pomoči v prospah loterije za Sv. Pankracija.

Vuzenica. Častilcem Marijinim: Na prijaznem gričku pri cerkvi Marija na Kamnu bo na Veliko Gospojnico velik cerkveni shod. Ob devetih bo tiha sveta maša, ob 10. uri slovesna pridiga in asistirana sveta maša ter procesija z Najsvetejšim. Morda še ena sveta maša. Tudi priložnost za sprejem svetih zakramentov.

St. Peter pri Mariboru. V zadnji seji občinskega odbora se je pred prehodom na dnevni red predsedujoči župan z lepimi besedami

spominjal tako rano preminulega občinskega odbornika in bivšega župana Ljudevita Fluherja ter omenjal velike zasluge pokojnika, ki si jih je pridobil za šentpetersko občino. — Za predsednika občinskega kmetijskega odbora je bil mesto umrlega Ljudevita Fluherja izvoljen župan Jakob Sande, njegovim namestnikom pa Franc Pavlinič. — Viničarski tabor je dobro uspel. Tabor je pozdravil tudi župan v imenu občine. Referati so bili časi in potrebam viničarjev primerni. Le da bi padli na rodovitna tla in da bi skrb in briga voditeljev viničarske organizacije za dobrobit viničarjev ne bila brezuspešna. — Podružnica Matere božje na Gorci se je pričela pretekli teden popravljati. Bila pa je zunanost že tudi res potrebna popravila. Ko bo lepa in priljubljena cerkev dobila novo zunanjo obleko, bo pa zares zopet kinč šentpeterske župnije. — Kupci za sadje se pridno oglašajo. Pridni in vzorni naši sadjarji bodo letos prišli na svoj račun. Marsikateri starokopiten posestnik se danes kesa, da je bil modrim naukom o umni sadjereji gluhi. Naj pa mlajši to popravijo, kar so predniki zagrešili.

St. Peter pri Mariboru. Pri podružnici Matere božje na Gorci se vrše popravila na stolpu in na strehi. Bila so nujno potrebna. Radi teh popravil izostane letos na Veliko Gospojnico služba božja na Gorci. Pač pa se vrši redno kakor vsako leto velik romarski shod na Malo Gospojnico dne 8. septembra. Natančnejši spored se bo v »Gospodarju« še naznanil.

Hoče. Nedavno smo pokopali vrlo družbenico Marijino in vzorno mladenko Milko Štern, ki je bila marljiva sotrudnica pri naših društvih. Do časa bolezni je bila tudi cerkvena pevka. Kako je bila pri vseh priljubljena, je pokazal njen pogreb, katerega so se udeležila vsa tukajšnja društva in številna množica drugega ljudstva. Ob odprtem grobu se je poslovil od rajne domači vlč. g. dekan, ki je slavil njene zasluge na društvenem in cerkvenem polju. V imenu društev pa je izpregovoril poslovilne besede mladenič Anton Vernik. Domači cerkveni pevci so ji na domu, pri cerkvi in na pokopališču zapeli v slovo pretresljive žalostinke. Vsi, ki jo smo poznali, jo ohranimo v hvaležnem in trajnem spominu. Draga Milka, naj ti bo Bog za vse tvoje delo in ves tvoj trud bogat plačnik!

Brezole pri Račjem. Kakor cvetka si cvetela, ali zarano si zvenela: tako nam je zapel zvonček vaše kapelice v Brezolah dne 27. julija ter nam naznanil smrt vrlo, marljive

in vzorne mladenke Fingušt Lenike. V najlepšem cvetju mladosti 21 let jo je Vsemogočni iz te solzne doline presadil v nebeški raj. Bog kliče k sebi najraje one, katere ljubi. Rajna je bila Marijina družbenica ter se je pridno udeleževala sestankov in naukov, rada je prejela svete zakramente ter ji je bil Gospod tudi ob zadnji uri milostljiv. Pogreb rajne Lenike se je vršil dne 29. julija. Pri hiši žalosti so se domača dekleta poslovila od nje z ganljivo žalostinko. Prihitele so tudi družbenice iz cele slivniške fare z društvenim križem ter ji izkazale zadnjo čast. Pogreba se je tudi udeležila velika množica občinstva od blizu in daleč. Nagrobnico ji je zapel slivniški cerkveni pevski zbor. Rajna je bila velika podpora svoji sestri, katera jo bo težko pogrešala. Ko so ihteli okoli nje domači, jim je mirno rekla: »Ali ne veste, da moram iti k svojemu očetu in k materi, katera sta na že davno zapustila?« Bila je res tudi položena v skupni grob k svojim staršem, kakor si je želela. Naj ji sveti večna luč! Žalujemo ostalim pa naše iskreno sožalje!

Fram. V nedeljo, dne 20. julija smo položili k večnemu počitku našo dobro mater Marijo Ledinek iz Planice v starosti 61 let. Pokojnica je bila skrbna gospodinja, blaga žena ter ljubeča mati. Zapušča moža, štiri sinove in štiri hčere. Na svidenje nad zvezdami!

Sv. Miklavž na Dravskem polju. Prosto-voljno gasilno društvo Sv. Miklavž na Dravskem polju priredi v nedeljo dne 17. avgusta ob 15. uri dobrodelno tombolo pri gostilni g. Kaca ob cesti, v korist društva za gasilne naprave.

Polica, Sv. Peter pri Gornji Radgoni. V Polico bomo dobili za občinsko kapelo nov bronast zvon. Nekateri so obljubili kot prispevek lepe svote in se sedaj naprošajo, da dajo obljubljeno in po možnosti še več!

Sv. Avguštin v Haložah. Častilci in romarji sv. Avgušlina, pozor! Ker je letos 1500letnica smrti sv. Avgušlina, se bo obhajala dne 23. in 29. avgusta slovesna tridnevica. Natančnejši spored bo objavljen v prihodnji številki »Gospodarja«. Cerkevno predstojništvo bo imelo na razpolago lepe, umetne podobice sv. Avgušlina. V tisku je tudi knjižica »Sveti Avguštin«. V njej boste lahko čitali kratko opisano življenje svetnika, pa tudi zgodovino podružne cerkvice. Krasile jo bodo lepe pokrajinske slike iz Halož. Romarji se boste lahko vrstili na posamezne dneve. Eni lahko pridejo v četrtek, eni v petek, eni v soboto in tudi še v nedeljo. Torej še enkrat: Pozor!

Zopet nov zvezek Karl Mayevih spisov

izšel
II.

namreč

II.

zvezek

„PO DIVJEM KORDISTANU“

z vsebino: V teči - Iz ječe slova Amadije. Cena 13 Din.

Naroča se pri

Celovški knjižarni, Maribor

privzdigne zeleno čepico ter pozdravi došlega gosta z vso spoštljivostjo. Ostal je zvest hvalevredni navadi, če tudi je bil bogat, da je rad sam postregel gostom, posebno duhovnikom in plemičem, če je imela natakara brhka Lonka preveč posla. Danes pa je šla obiskat bolno mater in tako je moral sam streči gostom.

»Dobro došli, gospod Boltažar,« pozdravi Pahernik z vso vljudnostjo, ki je prirojena pravemu krčmarju, »kako me veseli, da vas zopet enkrat vidim v svoji kleti, že dolgo niste bili pri meni. Le kar sedite, danes je prostora dovolj. Še nekaj polen vržem v peč, da bo bolj toplo, za pijačo in prigrizek takoj poskrbim. Recite mi, iz katerega soda naj vam natočim, da vam bo bolj dišalo?«

»Danes mi prinesite žolča mesto vina,« reče Boltažar čemerno, »ta bi bil bolj primeren za moje razpoloženje.«

»E, kaj pa se je pripetilo,« vpraša krčmar sočutno, poišče velik vrč s pokrovom iz omare ter ga postavi pred Ribla, »kaj pa je, da se moj ljubi gost, komorni sluga Njegove Svetlosti grofa Tatenbaha, tako kislo drži, kakor bi ocet pil?«

»Nič več sluga, ne komorni, pa tudi ne nekomorni,« zagodrnja Boltažar, prime stol, si ga

postavi k mizi ter krepko potegne iz vrča, napolnjenega s Pakerčanom, »nimam nobenih časti več, gospod Pahernik, konec je gosposke službe za vedno.«

Stari krčmar je stal kakor odrvenel. Še le čez nekaj časa pride do sape ter vpraša:

»Kaj mi pravite, gospod Boltažar, osebni in najbolj čislani sluga Njegove Svetlosti grofa Erazma Tatenbaha, vendar niste...«

»Odslovljen,« poseže vmes Ribl, »da, tako je, gospodar Simon. Ivan Boltažar, osebni sluga grofa Erazma Tatenbaha, je odpuščen.«

»Nemogoče,« vzklikne krčmar ter sklene roki, »vas, ki ste bili desna roka gospodagrofa, brez katerega skoro niti sprehoda ni napravil, vas bi bil odpustil, pa kako je to prišlo tako naglo?«

»Kako da se je to zgodilo,« odvrne Ribl ter zopet krepko potegne iz vrča, »no, gospod grof je zopet enkrat bil siten ter je imel svoje muhe, katere morajo najbolj občutiti njegovi služabniki. Danes pa si je izbral mene ter me napodil iz hiše, kakor goljufa in tata.«

Krčmar Pahernik je gledal kakor bi padel s nebes in je zopet sklenil roke.

Sv. Urban pri Ptuj. Pri nas se je dne 6. avgusta ustanovilo novo prostovoljno gasilno društvo s sedežem v Desencih. Dne 24. 8. ob enih popoldan so slovesna blagoslovitev nove motorne brizgalne, nato se pa bo vršila vrtna veselica z večjim sporedom, k kateri se uljudno vabi staro in mlado. Čisti dobiček se uporabi za kritje nabavnih stroškov. Ob slučaju slabega vremena se vrši veselica s istim sporedom dne 8. septembra. Torej na svidenje!

Polenšak pri Ptuj. Hvala Bogu, do skrajnosti osušeno, razpoklo zemljo nam je zadnje dni težko pričakovani dež precej namočil. Spet se je vsaj nekoliko osvežila lepa narava. A žal, tudi toče smo nekoliko dobili. Njeni sledovi se precej občutno poznajo po vinogradih. Radi hude suše so silno prizadeti višji kraji. Otave pa sploh ne bo treba kositi. Težko bo življenje za ljudi in živino. — Da je pri mlatenju s stroji potrebna velika opreznost, občuti mladi mož Jože Kekec iz Polenca, kateremu je stroj zmečkal prste na roki, da je moral iskati zdravniške pomoči in okusiti oster operacijski nož. — V Prerodu pri Golobovih so pred kratkim imeli v hiši nepovabljenega gosta in to celo sredi dneva. Na srečo so bili od domačih še pravočasno prepovedani; drugače bi postala vsa obleka domačih dveh sinov žrtev tega nenadnega obiska. Imeli so že vso obleko povezano v rjuho. Pri pobegu iz hiše so odnesli le nekaj denarja in jo urnih krač odkurili v bližnji gozd. — Ne vemo, ali nas naši sosedi iz Avstrije — ali kdo — radi obiskujejo, ker vidimo razen nedelje vsak dan, točno ob določeni uri voziti od južne proti severni strani in obratno preko naših hribov potniško enokrilno letalo, ki mnogokrat leti tako nizko, da se lahko na njem razloči posamezne črke. Marsikateri nas Polenšanov se otožno ozira za njim, želeč z njim potovati in z višine opazovati in občudovati krasoto slovenske zemlje. Seveda tudi polenskemu dopisniku se hoče po tem športu, ki je svojčas prepotoval precej lepih krajev in dežel z navadnim vozom, pa s pred kratkemu ponesrečenim parnikom »Karagorgje« in še bi jo rad mahal s to ropotajočo zračno ptico. Ima močno skomline, mahnjiti jo tja doli do naše prestolice ali pa v lepo letovišče Susak. — V prejšnjem mesecu je smrt posegla le bolj med stare ljudi. Umrli je Marija Sok iz Polenca. Imela je hudo bolezen, raka na prsni. Za njo je šla v večnost Marija Šilak iz Brezovec, ki je dočkala lepo starost nad 80 let. Pokopali smo tudi enega mrtvorojenčka.

Polenci. V četrtek dne 7. avgusta ob 6. uri popoldne je od jugozapada pirhumela huda nevihta z groznim nalivom in točo, debelo kakor orehi, ter je neusmiljeno klestila po naših njivah in goricah. V desetih minutah je uničila nekatere kulture popolnoma, nekatere na polovico. V goricah, ki so letos tako lepo kazale, je uničenega nad polovico pridelka; saj je kar odbijalo cele grozde. Kmetje gledajo s strahom v bodočnost. Merodajne činitelje prosimo, naj si ogledajo naše gorice! Prizadeti sta občina Slomi in Polenci.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Tukaj je bil pokopan posestnik iz Slapšine Martin Golob. Bil je dolgoletni naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Bodi mu Bog plačnik za njegov trud za vse dobro!

Čadram. Dne 8. avgusta tega leta nas je zadela huda nesreča. Ob 5. uri popoldne se je pripodil nad našo okolico temni oblak, ki nas je obsopal z debelo točo kakor orehi. Po končani nevihti so se naši vzorni kmetovalci napotili na svoja polja ter prinesli žalostne novice domačim, da jim je vzela nevihta celotni sedaj pričakovani njihov pridelek. Veselo smo gledali na naše vinograde, kateri so nam obetali najlepše dohodke, sedaj pa jih je vzel temni oblak.

Sv. Vid nad Valdekom. Redka cerkvena slavnost se je obhajala v tukajšnji hribovski

župniji v torek, dne 22. julija. Zbrali so se namreč č. g. duhovni tovariši, ki so bili posvečeni v mašnike leta 1892, pri svojem tovarišu župniku č. g. Frideriku Repolusk, katerega gospoljubnost je znana. Toliko svetih maš na en dan še tukajšnji župljani v farni cerkvi niso doživeli in bili deležni, kakor ta dan. Ko je preč. g. dekan iz Zavrča iz prižnice razložil pomen te slovesnosti in da je duhovnik največji dobrotnik vernikov, ker skrbi od zibelke do groba za njih zveličanje, je bilo dobro ljudstvo do solz ginjeno. Kmalu se je raznesel glas po župniji, da smo imeli zares lepo pobožnost, kakoršno bi v kratkem spet radi doživeli.

Podgorje pri Velenju. Najbrž se še iz naše vasi v »Slovenskem Gospodarju« ni nikdar pisalo. In če se je, potem je gotovo dolgo, dolgo od tega. Pa saj ni čudno: majhna je podgorska vas. Dve visoki steni gričev jo strazi, da se vidi le v nebo, v to sinje, podgorsko nebo. Kljub temu pa je v Podgorju zelo fletno. Kmetijstvo je že na precej visoki stopnji, kar pričajo razni poljedelski stroji, ki jih pred desetimi leti tu še gotovo ni bilo. Pa še nekaj ne smem pozabiti: »Slov. Gospodar« nosi v Podgorju zastavo! Zelo je razširjen in kar je glavno: priljubljen. — Zadnje tedne je bilo v vasi zelo živahno. Iz skednjeve se je glasila mlatiška pesem. Krepki mlatiči in vitke mlatičke so udarjali in udarjali od zore do mraka. Vmes pa so padale tudi razne šale, ki na mlačevine smejo manjkati. Pa se zasuče in mine teden in v nedeljo slavijo takozvani »mlatiški likof« in tu se vriska v veselju in rajanju, besedo pa ima predvsem slovenska narodna pesem, ki je v naši vasi še zelo v čislju. Res, prijetno je na teh tradicionalnih mlatiških likofih. Podgorški mlatiči: Lojzeki, Mleke, Anzeki Francke: veselo pozdravljeni! — R. K.

Dobova. Pred par dnevi je bil v naši fari, in sicer v vasi Mihalovec kurji tat. Pri nekem posestniku je pobral ponoči 24 kokoši, pri drugem pa 19 kokoši. Lep plen je, ali kam so šle te kokoši. Lisica tega ni napravila, ker tej zadostuje ena, kvečjemu dve piški, ampak ta lisica je imela samo dvoje nog. Če so to napravili cigani, ni nič čudnega, če je pa to napravil nepridiprav, ki so mu bile razmere dobro znane, ga je lahko sram in če pride v roke pravice, naj ga zadene ostra kazen. Kmetovalcem pa svetujemo, da ponoči zapirajo kokoši. — Pri nas vasujejo fantje ob sredah in sobotah. Pa menda ob sobotah je bolj »ta korajžen večer« ali bolje rečeno, da hodijo fantje pod okna k dekletom. To je star običaj. Pa ta običaj je precej čuden in bi se ga prav lahko odpravilo. Menda preko polnoči čepijo pod okni kakor da bi se deset let ne videli, potem po polnoči pa vriskajo in vpijejo in kalijo nočni mir trudnim sobočanom. Vam dekletom bi svetoval »pamet, ki je boljša kot žamet«, fantom pa zgodaj spat in zgodaj vstati, ker rana ura je zlata ura. — Naše vinograde je zadnja toča precej oplazila, ponekod je kar do polovice pridelka uničila. Na hribočku pri Sv. Križu ob Sotli na hrvaški strani imajo navado, da ko se bliža huda ura, streljajo in razganjajo oblake, ker je ravno na vrhu vinogradov. Zato dobijo ti strelci od posestnikov v dar to in ono. Pri zadnji hudi uri pa so malo zamudili in so še le po plohi streljali in s tem so se zelo zamerili kmetom, in ti pravijo, da ne bodo dali tem strelcem nobene »blire« več.

Loka pri Zidanem mostu. Lepo slovesnost smo obhajali v naši župnijski cerkvi, namreč slovesnost nove sv. maše, katero je daroval č. g. Jožef Oberžan iz Zidanega mosta. Kar pa je slovesnost še bolj povzdignilo, je bilo to, da je govoril cerkveni govor brat novomašnika, č. g. Karl Oberžan, ki je prihitel iz daljne Belgije, kjer deluje med slovenskimi izseljenci, na bratovo slovesnost. Slovenskemu narodu je želel mnogo takih družin, kot je Oberžanova, ki je dala cerkvi dozdaj že dva duhovnika. — V nedeljo dne 17. t. m.

pa se bo pri podružni cerkvi sv. Kolmene v Lokavcu obhajala slovesnost posvetitve dveh novih bronastih zvonov, katere je vtila tovarna Bühl v Mariboru.

Sv. Rok v Brežicah. Vsakoletni romarski »hodi« pri Sv. Roku se vrše tudi letos redno ob dnevih 15., 16. in 17. avgusta na Veliko Gospojnico, na Rokov dan in Rokovo nedeljo. Ker pa se vrši 17. avgusta v Zagrebu glavna svečanost evharističnega kongresa in radi tega marsikdo ne bo mogel porovati k Sv. Roku, bomo obhajali Rokovo nedeljo vdrugič še naslednjo nedeljo, dne 24. avgusta! Ne pozabite slovitega patrona v raznih tiskah in bedah življenja, sv. Roka, ne pozabite njegove ljubke cerkvice ob bistrih savskih valovih! Predstojništvo romarske cerkve.

Planina pri Sevnici. V torek dne 5. avgusta smo spremili k večnemu počitku zemeljske ostanke gospoda Jerneja Koprive, posestnika na Brdce. Dolgo je bolehal, iskal je pomoč v bolnici tri mesece, a je ni našel. Sam si je žele, dati nogo odrezati, ker je mislil, da še bo ozdravel. Njegova največja želja je bila ta, še enkrat ozdraviti in priti v svojo hišo, pa njegove želje se niso izpolnile. Hiral je vedno bolj in kljub še ne previsoki starosti v 68. letu v nedeljo ob pol 11. uri zatisnil svoje oči za vedno. Pripeljali so ga iz celjske bolnice na njegov dom in tam položili na mrtvaški oder. Obisk in pogreb sta bila velika, kar priča, da je bil pokojni Jernej povsod priljubljen in miren. Hvala vsem prijateljem in sorodnikom, ki so ga spremili ob njegovi zadnji poti, posebno tukajšnjemu viš. g. župniku, g. upravitelju in pevkam za žalostinke ob odprtem grobu. Rajni zapuščena žena in devet odraslih otrok, izmed katerimi je pet vojakov. Bog mu bodi dober plačnik! Vsem za njim žalujočim naše globoko sožalje!

Planina pri Sevnici. V nedeljo, dne 3. avgusta je gostovala v Št. Vidu jurkloštrska mladina z zanimivo šestdesetjansko igro »Dva Marički«. Mali igralci so zelo točno in neustrašeno podali svoje vloge in želi za svoja odlična izvajanja mnogo pohvale. Posebno Marički in njuni slugi so nadvse mojstrsko rešili svojo nalogo. Škoda samo, da igra ni bila tako obiskana kot bi zaslužila to po svoji globoki vsebini in izvrstnim prednašanjem. Pogrešati je bilo predvsem Šentvidčanov, ki bi morali pač imeti več smisla za slične kulturne prireditve in tako pokazati, da znajo ceniti tudi tiste, ki delajo za kulturni napredek naroda.

Liebenstein, 3. avgusta 1930. Kakor menda povsod po širnem svetu, so tudi v Nemčiji raztreseni Slovenci, ki so došli semkaj s truhom za kruhom. Tudi tukaj v okraju Württemberg nas je gotovo nad 200 sezonskih delavcev in delavk večina iz Slovenske Krajine. Prav lepi so kraji tukaj, krasna žitna polja in vzorni sadonosniki, ponekod tudi vinogradi. Ljudje so v splošnem dobri, z nami prav prijazni in srčno visoko naobraženi. Po veri so večinoma protestanti, le malo je katoličanov, ki so pa vzor kristjani. Od njih bi se naša slovenska mladina morala učiti prave pobožnosti in žive vere, kakršno je mogoče le tukaj najti. Tudi mi smo tako srečni, da nam je dana možnost, opraviti svoje verske dolžnosti, akoravno je v celem okraju le ena katoliška cerkev. Močno so razvita tudi verska in prosvetna društva, katera imajo vzorno disciplino in red, da jih je veselje pogledati pri nastopu. Poljsko delo se opravlja s stroji vsake vrste, o katerih še mnogi slovenski kmetje nimajo pojma. Kot gonilna sila se uporabljajo bencin motorji in elektrika, ki tukaj opravlja že skoraj vse, molze krave, striže lase in goni sploh vse stroje v domačem gospodarstvu. Vsem bralcem in bralkam »Slov. Gospodarja«, vsem znancem in prijateljem v domovini, bratske narodne pozdrave pošiljajo iz Liebensteina v Nemčiji: Andrej Mir, Sv. Miklavž pri Ormožu; Anton Erjavec, Dokležovje v Prekmurju; Mihael Ružič. Prosečkavas ter ostali delavci od tukaj.